

Pavel Samlík

Kavárny

Pavel Samlík

Narozený 13. 7. 1988 v Ostravě.

V letech 2003 – 2007 studoval na Střední umělecké škole v Ostravě obor malba (Mgr. Aleš Hudeček). V současné době studuje malbu na Fakultě umění Ostravské univerzity (doc. Daniel Balabán).

Společné výstavy / Group exhibitions

- 2008** Obrazy, Galerie Beseda, Ostrava
- 2008** Výstava obrazů ateliéru malby Fakulty umění Ostravské univerzity, Galerie Albertovec, Štěpánkovice
- 2007** Malba unas.cz, Galerie Hukvaldy (Galerie Beseda), Ostrava
- 2006** Okno do mateřství, Galerie Jáma 10 + performance = Agresivní stroje, Ostrava
- 2006** Inge Turbína /um. skup./, Galerie Jáma 10 + performance = divadlo, Ostrava
- 2005** Střední umělecká škola, galerie Pod svícnem, Ostrava

Pavel Samlík - Kavárny

Věci existují i potmě - říkal Pablo Picasso před sto lety a takové se je snažil namalovat. Věci jsou jen barva a ta je světlo /a stín/, říkali impresionisté. Každý kdo vyvolával fotografie v temné komoře se o valerovém charakteru obrazu přesvědčil. Tedy nikoli o charakteru věci, ale pouze o jejich optické iluzi.

Pavel Samlík svými obrazy navazuje na tradici valerové malby. Několik tahů štětce, nebo stříků airbrushem ve správném valeru a je tu krajina, figura, kavárna. Není třeba přílišného detailu. Stačí položit věci do správného tónu a ostatní si divák domyslí. Věděli o tom čínští akvarelisté, ale třeba i francouzský fauvista Albert Marquet nebo náš Rudolf Kremlička. Několik tahů štětce a je tu pařížský bulvár plný nastrojených pánů a paní.

S odstupem sta let je osvobozující vidět spory moderny, jak se promítaly do bojů mezi iluzivními a klasickými ten-

dencemi z vyššího hlediska. Oba proudy procházejí dějinami umění a málokterý malíř se bez poučení z nich obejde. Pavel Samlík má rád krásné věci, ne však obligátně krásné. Hledá krásu v obyčejných věcech kolem sebe. Nejde mu o nějaký sociální civilismus, spíše je v těch obrazech opuštěná dětská touha podívat se dobře nejen na stůl, ale i pod stůl a do kouta. Jeho série obrazů z prostředí kaváren tomu odpovídá. Ostatně návrat kaváren do Ostravy neznamena návrat kavárenského života první republiky. Ten už se sotva bude asi konat. Kavárna v jeho pojetí je tak trochu prázdné místo, jakási neutrální půda k setkávání, kde mobiliář je leckdy zajímavější než těch pár kamarádek, které si přišly užít kafe. Ze Samlíkových obrazů dýchá pocit klidu, prázdnoty, krásy i absence smyslu. Možná právě tato absence vyjadřuje atmosféru nejen kaváren, ale pocit současné mladé generace. Vyjadřuje rub iluze slasti současného člověka.

Obrazy originují ve fotografické předloze, která prosakuje v perspektivních deformacích malovaných interiérů. Tím se, nevím zda záměrně, ukrádá pocit instability. Není to ona rafinovaná kompozice z obrazů Edgara Degase nebo vystavená kompozice obrazů amerického malíře nočního života Edwarda Hoppera. Je to jen fotka, momentka, která zapadne mezi tisíce dalšími, podobně jako kulisovité mobiliáře či loga dnešních kaváren, které jsou jen jakoby bez ambice na tradici a kontinuitu. Tím se symbolicky tyto nové kavárny stávají metaforou dnešního našeho světa.

Je důležité, aby si i tyto obsahy mladý a citlivý malíř plně uvědomil a třeba rozvíjel v další své tvorbě.

Daniel Balabán

Přes relativně krátkou dobu od svého založení se Galerie Beseda daří vytvářet tradici v poskytování příležitosti mladým talentovaným umělcům k vystavování svých prací. Ti nejmladší pak mají šanci představit své práce na souběžně pořádané výstavě se zkušeným a uznávaným umělcem. Tyto výstavy jsou kladně přijímány nejen návštěvníky, ale zejména těmi mladšími vystavujícími. Dostává se jim totiž cenné zkušenosti, které jim samostatná výstava nemůže poskytnout. Při společné výstavě dochází totiž nejen k určité, v dobrém slova smyslu, konfrontaci vystavených děl různých umělců, ale složení návštěvníků je zcela jiné, než složení návštěvníků jejich případné samostatné výstavy. A tím se určitě získávají zkušenosti, které mohou přijít v dalších prezentacích vhod.

Pro aktuální výstavu Pavla Samlíka v Galerii Beseda je navíc zajímavé to, že současně vystavuje student se svým vysok školským profesorem. A to se zase studentovi prvního ročníku Vysoké školy tak často v praxi nestává.

Pavel Samlík prostě dostal šanci a přijal ji. Jak ji dále využije, je už na jeho talentu a pílí.

Petr Pivoda

kurátor výstavy